

«Ser una llibreria de barri està molt bé»

JOAN CORTADELLAS

—¿Ha vingut amb notes a l'entrevista?

—Àlex: «La llibertat és una llibreria». La cita no és nostra; és de Joan Margarit. I algú va dir que qui observava els prestatges d'una llibreria veia els universos que havia recorregut i els que li faltaven per recórrer.

—Segueixi.

—À.: ¿Com escollim els llibres? Amb tres criteris: actualitat, profunditat i qualitat.
—Xon: I a vegades coincideixen tots tres.

—És el meu torn, ¿com es van conèixer?

—X.: Militant en un partit polític. Era l'any del Naranjito, ¿oi?
—À.: Fa 30 anys i quatre mesos.

—¿I quan van obrir la llibreria?

—X.: Jo treballava aquí abans d'agafar-la. Etcètera va obrir quan va morir Franco i va créixer com a llibreria, juguina didàctica i papereria. La vam agafar tots dos quan feia un any que vivíem junts i vam seguir amb aquest model fins que va arribar la primera crisi.

—¿La primera crisi?

—À.: A finals dels anys 90 hi va haver una importació massiva de juguines orientals i es van crear cooperatives de consum.

—X.: I ens vam preguntar: ¿què ens agrada? Els llibres. Tothom ens deia que una llibreria al Poblenou no funcionaria. Jo crec que Etcètera sempre va voler ser una llibreria.

—I amb aquesta crisi...

Xon Pagès i Àlex Lerís

Els anys 90, Etcètera va ser una llibreria especialitzada en indis nord-americans. Ara és una llibreria de barri.

PER
Catalina
Gayà

—À.: Espero, està en una de les targetes. La meua dona cita Picasso i diu que la inspiració existeix però que t'ha de trobar treballant. Un llibreter llegeix, escull i ha de ser molt honest en el moment de recomanar. Nosaltres escollim el que ens agrada, no tenim marges de guany, així que som independents.

—És a dir...

—À.: El llibreter es fa a base de mil lectures. Nosaltres llegim uns 100 llibres a l'any, cadascú 50. Recomanem allò que ens agrada, les lectures que et descobreixen petites passions. De les grans ja se n'encarregarà la vida.

—¿S'han especialitzat?

—X.: La vida ens ha ensenyat a no fer gaires projectes. Els anys 90, per casualitat, ens vam convertir en una llibreria especialitzada. Volíem diferenciar-nos de les llibreries generalistes i vam buscar temes.

—¿Quins temes?

—X.: Des de feminisme fins a dinosaures. Temes que ens especialitzessin, és a dir, que la gent sabés que al Poblenou hi havia una llibreria de tal cosa. Per casualitat, vam trobar els indis nord-americans.

—¿Com?

—À.: Vam anar a una fira al passeig de Gràcia i vam demanar a una editorial que ens enviés dos exemplars d'un títol d'indis nord-americans. Ens van enviar 22 exemplars del llibre i els vam vendre molt ràpid.

—X.: Durant molts anys ha vingut gent de Madrid i de Saragossa buscant llibres d'indis. Ja no érem una llibreria de barri, havíem fet un salt.

—¿I ara?

—X.: Va arribar un punt en què ens vam cansar, i ho vam deixar i, després de molts anys, hem arribat a la conclusió que ser una llibreria de barri està molt bé: fem un servei al barri.

—¿Com defineix una llibreria de barri?

—X.: Pel tracte diferent amb el públic. Al final coneixes la vida de la gent més enllà dels seus gustos literaris. Fa poc, una clienta que té 80 anys ens va demanar un llibre i va trigar dies a recollir-lo. Naturalment, ens vam preocupar.

—À.: A més, quan llegeixes ja penses a qui li pots recomanar un llibre, a quina mena de persona li podrà interessar.

—¿Pensen en els seus lectors pel seu nom?

—[Tots dos]: ¡Evidentment que sí! ≡